

Sundbyberg 2020-03-26

Sr Lena Hallengren

Hej Lena!

Jag vill börja med att säga att vi känner stor respekt för det arbete regeringen gör i den pågående coronapandemin och att vi på Funktionsrätt Sverige försöker göra vad vi kan för att minska smittspridningen och därmed värna den redan hårt belastade sjukvården.

Vi påverkas alla av situationen och jag vill med detta brev uppmärksamma dig på hur många av våra 44 medlemsförbund upplever situationen. Det finns flera utmaningar, inte minst vad gäller den ekonomiska situationen för de som själva tillhör en riskgrupp och därför tvingas stanna hemma från arbetet. Vi får också täta signaler om att föräldrar till barn i riskgrupper drabbas ekonomiskt, när de utan ersättning måste stanna hemma från sitt arbete.

Huvudskälet till detta brev är dock en annan viktig dimension av den rådande situationen nämligen frågan om vem som tillhör en riskgrupp och hur man ska förhålla sig om man misstänker att man själv eller en nära anhörig riskerar svåra symtom vid covid-19.

I nuläget adresserar regeringen och myndigheterna i sin information i första hand äldre personer över 70 år och i andra hand personer med underliggande sjukdomar. Detta gäller även myndigheternas hemsidor där avsnitten om riskgrupper är mycket kortfattade. Bland våra medlemsgrupper finns riskgrupper i alla åldrar, inte minst barn, med exempelvis flerfunktionsnedsättning, syndromtillstånd, neurologiska tillstånd och immunbristsjukdomar.

Konsekvensen av detta har blivit att våra medlemsförbund själva tvingas ta ett stort informationsansvar, dels genom att på egen hand försöka hitta tillförlitlig information, dels genom att försöka skapa kontakter mellan oroliga medlemmar och specialistvård i dessa

frågor. Detta kan dels leda till desinformation, dels till att vården belastas ännu mer och helt i onödan. Våra medlemsförbund är inte medicinska experter och kan inte ta ansvar för rådgivning i rent medicinska frågor, exempelvis kring vem som tillhör en riskgrupp. Effekten av denna osäkerhet kan bli att personer stannar hemma från sitt arbete och barn från skolan helt i onödan, eller ännu värre, att personer utsätter sig själva och sina anhöriga för stora medicinska risker.

Andra länder med likande sociala, ekonomiska och politiska samhällsstrukturer har tydliga riskgruppsbeskrivningar i sina officiella informationskanaler. Till exempel NHS England tillhandahåller utförlig information om vilka individer som anses vara särskilt känsliga för COVID-19. Dessa personer kontaktas också direkt av myndigheten för vidare rådgivning.

Vi är fullt medvetna om att den svenska medicinska expertisen arbetar för högtryck och att kunskapsläget om coronaviruset fortfarande är i sin linda. Men vi skulle verkligen uppskatta om regeringen till ansvariga myndigheter kan driva på för en ökad transparens kring den kunskap som ändå finns kring olika riskgrupper, för att svara upp mot det akuta behovet av information.

Med vänlig hälsning

Elisabeth Wallenius